

Delirttiniz Ulan Beni

– ADEM EFİLOĞLU · 06 Mayıs 2025

DELİRTTİNİZ ULAN BENİ

Kaç vakittir susuyorum
Delirttiniz ulan beni.
Sanmayın ki pusuyorum
Delirttiniz ulan beni.

Oysa yara sarıyordum
Dostlukları karıyordum
Bir köşede duruyordum
Delirttiniz ulan beni.

Kafama attınız taşı
Karıştırdım üçü beşi
Körle yattım kalktım şaşşı
Delirttiniz ulan beni.

Duyup duyup gerilmişim
Orta yerden kırılmışım
Sokaklara serilmişim
Delirttiniz ulan beni.

Bir kendimi bulamadım
Şöyle huzur dolamadım
Kim akıllı bilemedim,
Delirttiniz ulan beni.

El âleme güldürdünüz
Uykulardan kaldırdınız
Sabır bitti yıldırdınız
Delirttiniz ulan beni.

Bozdunuz ağızda tadı
Üfleyip yedik yoğurdu
Hiç bitmez mi dedikodu

Delirttiniz ulan beni.

Sanki kulak ınlamamış
Kimse bir söz dinlememiş
Dostlar bile anlamamış
Delirttiniz ulan beni.

Pabuç gibi dilleriniz
Gevşetmiştir telleriniz
Ne çok uzun elleriniz
Delirttiniz ulan beni.

Kendi yırtık beni diker
Karabasan gibi çöker
İçindeki çöpü döker
Delirttiniz ulan beni.

Hiç durmadan saldırdınız
Yalan yanlış doldurdunuz
Cenazemi kaldırdınız
Delirttiniz ulan beni.

Hemi sağdan hemi soldan
Tam teşekkür dört bir koldan
Doğrular da çıktı yoldan
Delirttiniz ulan beni.

Âdem gibi bakıyorum
Şiir şiir dokuyorum
Gemileri yakıyorum
Delirttiniz ulan beni.

Âdem Efiloğlu
01 Nisan 2025
Saat: 19.16